

Aase Olesen (RV):

Jeg skal blot ganske kort sige, at vi kan støtte de lovforslag, der foreligger her, forslag om oprettelse af en uddannelsesopsparingskonto og forslag til en forbedring af de allerede eksisterende boligsparekontrakter. Vi betragter forslagene som en logisk konsekvens af de øvrige dele af den samlede pakke, der skal fremme opsparing, og jeg synes, det er værd at notere sig, at vi her ikke har at gøre med forslag, der bygger på den gulerod, der hedder fradrag. Det er vist første gang, når man laver noget af den slags, man alene går den anden vej og præmierer selve opsparing.

Det andet, jeg vil fremhæve ved ordningen, er, at man her ikke risikerer at løbe ind i et samspilsproblem, altså at man ikke kan risikere at få reduceret retten til at få SU, fordi man har en sådan opsparing. Det ville være det samme som at snyde folk, og det synes jeg det er vigtigt at fremhæve at man har undgået her.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Jeg var en lille smule forundret over at høre fru Aase Olesens ordførertale, for har jeg forstået hende rigtigt, har hun da været meget begejstret for, at man som følge af skattereformen fik fjernet nogle af fiduserne: børneopsparing, selvpenionering, forsikringsfradrag osv. Det, der sker nu, er, at man indfører det igen, man kalder det bare noget andet. Man indfører nye fiduser, og jeg kan ikke forstå, at Det Radikale Venstre kan støtte det, når man nu har lagt så meget vægt på, at vi fik de andre væk.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Det, hr. Thoft kalder skattefiduser, har jo i al overvejende grad været en spekulation i fradrag, og det, jeg sagde, var lige præcis: det er rart at se, at der her er nogle forslag, der ikke handler om fradrag. Alle tidligere forslag af den slags er gået ud på, at folk kunne slippe osv. Her drejer det sig om at præmiere en opsparing, og derfor siger jeg, at det falder fuldstændig i tråd med de øvrige forslag i pakken. Man vil gøre det dyrere at låne og mere fordelagtigt at spare op. Hr.

Thoft må da gerne komme med forslag om, hvordan det ellers skulle have været gjort, men vi accepterer i hvert tilfælde ikke noget med fradrag eller med mulighed for at flytte rundt på pengene.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Som fru Aase Olesen ved, har SF netop fremlagt et alternativ til løsning af problemet med valutabalancen med opnåelse af præcis den samme virkning som regeringens. Jeg påstår endda, at den er endnu større, men det vil udvalgsarbejdet jo vise.

Fru Aase Olesen siger, at vi har fået løst problemerne med fradrag, men hun skal da være opmærksom på, at der også er skattefiduser forbundet med disse 2 forslag om boligopsparing og uddannelsesopsparing, for det er jo sådan – som også vores ordfører, fru Ruth Olsen, sagde – at man flytter en formue, hvoraf renteindtægten er skattepligtig hos forældrene, over til børnene, hvor renteindtægten ikke bliver skattepligtig på grund af personfradraget. Hvis ikke fru Aase Olesen kalder det fradragsfidus og skattefidus, ved jeg ikke, hvad det er. Der er netop tale om en omflytning, og denne omflytning begunstiger dem, der har mulighed for at flytte rundt på pengene, nemlig velhavergrupperne.

Arne Bjerregaard (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan gå ind for forslagene, som de foreligger, og jeg skulle hilse fra Centrum-Demokraterne og sige, at de kan gøre det samme. Så skal jeg i øvrigt undlade at bemærke de sjove måder, man kan anvende dem på.

Ove Jensen (FP):

Det er en mærkelig slingrekurs, denne regering har ført vedrørende opsparing. Først straffer man pensionsopsparerne med et beløb af størrelsesordenen 18-20 mia kr. om året. Dernæst vil man nu præmiere uddannelsesopsparing og boligopsparing med et lille beløb. Man må vel nærmest få det indtryk, at regeringen er fuldstændig rådvild med hensyn til, hvad den skal gøre.

Vi har drøftet disse forslag i vores folketingsgruppe i dag, og jeg kan sige, at der var ikke den store begejstring for dem – for at